

Utlåtande

Avtalsrörelse – motionerna A1–A12, utom A1 4:e att-satsen samt A2 2:a och 3:e att-satserna

I motionerna A1–A5 föreslås, med lite olika formuleringar, att IF Metall i kommande avtalsförhandlingar ska kräva så höga löneökningar att löneskillnaderna mellan IF Metallarna och dem som tjänar mest ska minska, att löneandelen ska öka på vinsternas bekostnad samt att huvuddelen av löneökningen ska ske via riksavtalen. Vidare föreslås att förbundsstyrelsen ska förklara sig beredd att gå ut i konflikt för att förverkliga målsättningen att höja löneandelen på vinsternas bekostnad, att aktivt verka för att få även andra fackförbund, både i Sverige och internationellt, att eftersträva en höjning av löneandelen på vinsternas bekostnad samt att förbundsstyrelsen själva eller via avtalsrådet årligen inför medlemmarna ska redovisa hur förhållandet mellan löner och vinster förändras inom IF Metalls avtalsområden och i det svenska samhället i stort.

I motion A3 föreslås förutom att vi ska kräva kraftiga löneökningar också att vi ska kräva kortare arbetstid. Frågor om arbetstidsförkortning behandlas i avsnittet Arbetstidsförkortning.

Under den första delen av 1990-talet befann sig Sveriges ekonomi, svensk industri och svensk fackföreningsrörelse i ett mycket bekymmersamt läge. Reallönerna och industriproduktionen hade i stort sett stått stilla under de 20 föregående åren. Det utgick höga nominella löneökningar som i huvudsak förhandlades lokalt, men som sedan åts upp av hög inflation. Svensk ekonomi var ur funktion och statens budget uppvisade stora underskott. Arbetslösheten rusade i höjden.

I slutet av 1980-talet och fram till mitten av 1990-talet förändrades de samhällsekonomiska förutsättningarna för lönebildningen radikalt. Kapitalmarknaderna avreglerades såväl nationellt som internationellt. Sverige fick en självständig riksbank som skulle värna prisstabiliteten. Ett inflationsmål infördes och Sverige fick en rörlig växelkurs.

Bland arbetsgivarna ville en del att kollektivavtalen helt skulle tas bort och ersättas med individuella avtal. Från borgerligt håll hördes röster om att strejkrätten måste begränsas och lagen om anställningsskydd (LAS) förändras.

För att möta denna situation bildade dåvarande Metall, Sif och Civilingenjörsförbundet 1992 en gemensam front gentemot dåvarande Verkstadsföreningen. Försvaret av riksavtalen inleddes. Syftet var att hävda kollektivavtalen och riksavtal med löneökningar. Avtalsrörelserna 1993 och 1995 handlade om att riksavtalen med löneökningar skulle finnas kvar.

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

År 1996 anslöt sig också de andra industrifacken till samarbetet. Facken inom industrin hade skapats och de första fackliga initiativen togs till det som 1997 resulterade i Industriavtalet.

Ökad reallön och stärkt konkurrenskraft blev det övergripande målet med starka kollektivavtal som ett viktigt verktyg. Strategin behövde justeras. Lönebildningen måste ha de nya samhällsekonomiska förutsättningarna som utgångspunkt. Det blev nödvändigt att utgå från det gällande inflationsmålet och att beakta lönebildningens effekter på sysselsättningen.

Internationaliseringen av kapitalmarknaderna gjorde att företagens avkastningskrav blev än mer internationella. Därför blev det ännu viktigare att de första normerande avtalen träffades mellan parterna inom industrin. Med Industriavtalet skapades ordning och reda i riksavtalsförhandlingarna och en möjlighet för parterna inom den internationellt konkurrensutsatta sektorn att ta det ansvar och den ledarroll för lönebildningen som krävdes.

Devisen ”I takt med Europa” myntades. ”I takt med Europa” underströk det internationella beroendet och innebär att lönerna i Sverige bör öka i ungefär samma takt som i våra viktiga konkurrentländer i Europa. Efterhand kompletterades detta betraktelsesätt med att en avstämning bör göras om situationen i Sverige är bättre eller sämre än i jämförbara länder. Är situationen bättre kan lönerna öka något snabbare, men är den sämre bör lönerna öka lite långsammare.

Reallönerna i Sverige har sedan Industriavtalet undertecknades ökat väsentligt mer än decennierna innan, omkring 2 procent per år under perioden 1998–2012 och också mer än i de flesta jämförbara viktiga konkurrentländerna. Huvuddelen (två tredjedelar) av löneökningarna har under denna period förhandlats fram genom löneökningar i riksavtalen. De nominella löneökningarna har ökat omkring 0,5 procent mer här än i Västeuropa, samtidigt som inflationen har legat cirka 0,5 procent under inflationsmålet.

Att detta varit möjligt beror på att tillväxten, industriproduktionen och produktiviteten har ökat mer i Sverige. Exempelvis fördubblades värdet av svensk industriproduktion från mitten av 1990-talet fram till finanskrisen. Det är den reala ekonomins utveckling som bestämmer utrymmet för långsiktigt hållbara reallöneökningar. Efter finanskrisen har löneökningarna varit lägre med anledning av den sämre ekonomiska utvecklingen. Trots detta har reallönerna ökat då inflationen har legat på historiskt låga nivåer.

Bortser man från de konjunkturella svängningarna har vinstnivåerna i svensk industri varit ungefär desamma under hela Industriavtalsperioden. I dag är vinstnivåerna i svensk

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

industri lägre än de har varit i genomsnitt under Industriavtalsperioden.

Målet om ”reallöneökningar till alla” möter i dag två stora utmaningar. För det första måste det bli fart på tillväxten. I dag är tillväxten inom industrin och i hela ekonomin i Sverige betydligt lägre än under den första delen av Industriavtalsperioden och det är bekymmersamt. För det andra måste kollektivavtalens ställning bevaras eller helst stärkas, vilket kräver en stark organisation. Mot denna bakgrund ser förbundsstyrelsen med oro på en utveckling med så kallade sifferlösa avtal (främst bland breda tjänstemannagrupper i offentlig sektor). Båda utmaningarna kräver ett ökat fackligt samarbete såväl i Sverige som internationellt.

Löneutvecklingen för olika grupper av anställda inom industrin följs kontinuerligt upp av förbundens ekonomer och statistiker. Industrianställda tjänstemäns löner ökade snabbare än industriarbetarlönerna kring millennieskiftet. Bland annat steg lönerna för tjänstemän inom it-sektorn snabbt, innan it-kraschen i början av 2000-talet. I början av 2000-talet förändrades också sammansättningen av kategorin tjänstemän. Andelen civilingenjörer ökade i förhållande till andelen lägre tjänstemän, vilket höjde snittet för hela tjänstemannagruppen.

Men om vi bortser från dem högst upp i toppen, företagsledarna, har löneskillnaderna mellan olika anställningsgrupper i industrin sedan 2000-talets början inte ökat. Det är ett resultat av att IF Metall och andra förbund i varje avtalsrörelse tar fajten för att försvara avtalens lägstalöner och för att få lönekonstruktioner som innebär att det inte bara är grupper med marknadskrafterna i ryggen som får löneökningar.

Förbundsstyrelsen föreslår därför att motionerna A1 1:a–3:e att-satserna, A2 1:a och 4:e–6:e att-satserna samt A3–A5 anses beaktade.

I motionerna A6 och A7 1:a att-satsen föreslås att de större avtalens förhandlingar även fortsättningsvis ska stötta de mindre. Vidare föreslås i motion A7 2:a att-satsen att alla IF Metalls avtal ska löpa ut samtidigt, i syfte att få större möjlighet till gemensamma krav och starkare avtal.

Genom Industriavtalet, samarbetet med tjänstemännens fackliga organisationer inom industrin och LO-samordningen har vi bevarat riksavtalen och kollektivavtalens ställning. Det är en styrka att facken kan uppträda gemensamt i förhandlingarna gentemot arbetsgivarna. Industriavtalets förhandlingsordning betonar vikten av koordination för att stärka industrins normerande roll, bland annat genom att flera av industrins förbundsavtal kan träffas nära i tiden.

I avtalsförhandlingarna 2013 förhandlade förbundet på sju olika kollektivavtalsområden samtidigt. Det är en styrka att agera på detta sätt, då en stor majoritet av våra medlemmar

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

berörs direkt av förhandlingarna. Det skapar en stor delaktighet när flera avtalsområden samtidigt får ta ställning i avtalsfrågor och det sätter större tryck på våra motparter när vi förhandlar gemensamt inom flera avtalsområden.

IF Metall har i dag 43 avtalsområden. Av praktiska skäl är det inte möjligt att förhandla på alla dessa exakt samtidigt, men förbundsstyrelsens uppfattning är att vi även i kommande avtalsförhandlingar i möjligaste mån ska samordna förhandlingarna tidsmässigt.

Förbundsstyrelsen föreslår därför att motionerna A6 och A7 1: a att-satsen anses beaktade samt att motion A7 2:a att-satsen avslås.

I motion A8 föreslås att kravet på lokal konflikträtt bör drivas i varje avtalsförhandling, att yrkande om lokal strejkrätt ska framföras till LO:s kommande kongress samt att LO ska genomföra en 24-timmars politisk strejk med kravet att fackföreningens fredsplikt ska upphöra vid brott mot ingångna avtal från arbetsgivarens sida. I motion A9 föreslås att utreda införande av begränsad strejkrätt på lokal nivå med styrning från den lokala förbundsavdelningen.

I motionerna A8 och A9 föreslås mycket långtgående förändringar av den svenska modellen. Förslagen innebär i sin förlängning att samordningen inom LO och Facken inom industrin läggs åt sidan och att vår nuvarande riksavtalsmodell byts ut mot en företagsavtalsmodell. Mot denna bakgrund ser förbundsstyrelsen inte behov av att utreda frågan ytterligare.

Förbundsstyrelsen föreslår därför att motionerna A8 och A9 avslås.

I motion A10 föreslås att medlemsomröstning ska ske innan riksavtalen godkänns och gärna på det sätt som görs i Danmark. I motion A11 föreslås att utreda möjligheterna att låta medlemmarna via röstning direkt besluta om avtalstecknande samt att en strategi ska tas fram i syfte att stärka gemenskapen inom IF Metallkollektivet.

En avtalsrörelse innebär ofta både långa och svåra processer. Inom förbundet och tillsammans med andra fackliga organisationer ska vi i varje avtalsrörelse försöka träffa så bra avtal som möjligt med våra motparter.

Styrkan i denna process är vår samlade kunskap och att vi, via en rad olika aktiviteter, skapar en så hög delaktighet som möjligt. Därför genomförs IF Metallträffar, strategiträffar, ordförandeträffar och liknande både före, under och efter en avtalsrörelse. I slutskedet av en avtalsrörelse förfogar vi över olika verktyg såsom overtids- och nyanställningsblockad, strejk och medlemsomröstningar.

Frågan om medlemsomröstning om riksavtal har utretts ett flertal gånger. I samband med detta har internationella ut-

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

blickar gjorts, bland annat på det danska systemet. Förbundsstyrelsen ser i nuläget ingen anledning att utreda frågan igen.

Förbundsstyrelsens uppfattning är att en obligatorisk medlemsomröstning inte leder till bättre förhandlingsresultat. I stället ger den nuvarande ordningen en god handlingsfrihet till avtalsråd, förhandlingsdelegationer och förbundsstyrelse att vid speciella tillfällen kunna använda medlemsomröstning. Motionernas krav på medlemsomröstning innebär också att avtalsrådets roll som rådgivande organ till förbundsstyrelsen i avtalsfrågor skulle få minskad betydelse eller helt upphöra.

Förbundsstyrelsen anser att det är en ständig strategisk uppgift att stärka IF Metallkollektivet. Detta sker genom uppmuntran till delaktighet och engagemang genom IF Metallträffar, organisering, studieverksamhet, opinionsbildning, medlemsundersökningar m.m.

Förbundsstyrelsen föreslår därför att motion A11 2:a att-satsen anses beaktad samt att motionerna A10 och A11 1:a att-satsen avslås.

I motion A12 föreslås att fler så kallade stupstockar ska förhandlas fram i nästa avtalsrörelse. Förbundsstyrelsen är i grunden positivt inställd till förslaget, men anser att det i avtalen ska finnas en god balans mellan dispositiva och normerande bestämmelser. Stupstockarna ska konstrueras på ett sätt som ger incitament för de lokala parterna att hitta konstruktiva lösningar på frågor som är lämpliga att förhandla om på lokal nivå. Detta innebär att den lokala fackliga organisation som är närmast medlemmen får verktyg som ger en förhandlingsposition. Det skapar i sig bra förutsättningar för den lokala verksamheten.

Förbundsstyrelsen föreslår därför att motion A12 överlämnas till avtalsrådet.

Förbundsstyrelsen föreslår mot denna bakgrund kongressen besluta

att anse motionerna A1 1:a–3:e att-satserna, A2 1:a och 4:e–6:e att-satserna, A3–A6, A7 1:a att-satsen och A11 2:a att-satsen beaktade

att överlämna motion A12 till avtalsrådet

att avslå motionerna A7 2:a att-satsen, A8–A10 och A11 1:a att-satsen.

Avtalsrörelse – motionerna A1–A12

Motion A1

Avdelning 13 Bergslagen

Lönebildningsmodell

Gapet mellan dem som tjänar mest och dem som tjänar minst ökar. Toppdirektörer har 46 industriarbetarlöner enligt en LO-rapport för 2011. År 1980 var skillnaden fem arbetarlöner enligt LO. Av en OECD-rapport framgår att Sverige är ett av de länder där inkomstskillnaderna ökar snabbast.

Även lönegapet mellan arbetare och tjänstemän ökar enligt LO. Tjänstemän tjänar nu 43 procent mer än arbetare vilket är en skillnad på 10 000 kronor i månaden. Det blir ett alltmer ojämnt samhälle. Vi får en elit och en underklass som tjänar allt mindre. Det vi tidigare talat om som tvåttredjedelssamhällen i andra länder börjar vi få här i Sverige också, säger Karl-Petter Thorwaldsson till Dagens Arbete.

År 1994 var skillnaden 4 300 kronor mellan tjänstemän och arbetare. Gapet har alltså ökat med 137 procent fram till 2012.

Sedan 1997 har Facken inom industrin kommit överens med arbetsgivarna om Industriavtalet som reglerar möjligheterna att ta ut löneökningar utifrån konkurrenskraft och inflation. Men eftersom andra än industriarbetarna får högre löneökningar står vi tillbaka för att upprätthålla låg inflation. Vi förhandlar numera med vår motpart för att tillskansa oss så låga löneökningar som möjligt. Men löneökningar utgör bara en liten del av alla orsaker till inflation och facken måste därför minska sitt fokus på inflationsdämpande löneavtal.

När arbetsgivarna höjer priserna mer än vad löneökningarna motiverar skapar det inflation. Ökade vinster ger inflation. I det sammanhanget blir det dubbelt märkligt att vi ska stå tillbaka med lönehöjningar för att det inte ska bli luft i plånboken, som det så ofta heter.

IF Metall räknar in de lokala så kallade löneglidningarna när man redovisar statistik för löneökningar och reallöneökningar för hela förbundet. Tyvärr finns det arbetsgivare som avlönar precis enligt centrala avtalet fast de har möjlighet att höja lönerna mer. Med en sådan ordning, att förbundsledningen räknar in de goda arbetsgivarnas höjning i de centrala uppgörelsernas låga nivåer, blir det ju så att facket företräder de förmedlade i stället för de svaga.

Det behövs en ny lönebildningsmodell eller ett annat sätt att använda nuvarande modell. Vi måste komma till en situation där skillnaden mellan IF Metallarnas löner och lönerna för de personalkategorier som nämns ovan inte ökar. Löneökningar för dem som har låg lön i stället för dem med högst lön gynnar sysselsätt-

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

ningen eftersom efterfrågan ökar när levnadsstandardhöjningar möjliggörs.

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag att verka för

att tillsammans med LO skapa löneökningar som är så stora att löneskillnaderna minskar mellan IF Metallarna och dem som tjänar mest

Beaktad

att förhandla fram centrala avtal med så pass höga löneökningar att löneglidningen minskar och flertalet får rejäla löneökningar

Beaktad

att hitta ett annat angreppssätt på lönebildningen än att ha låg inflation som lönehöjningsmål

Beaktad

att riksavtalen i framtiden bestäms i kronor och inte som nu i procent.

Till avtalsrådet

Motion A2

Medlem John Näsman avdelning 36 Göteborg

Ta strid för en större löneandel

SVT:s program Lönesänkarna visade hur vinsterna under tre decennier har ökat i förhållande till lönerna. Samma utveckling konstaterades redan 2008 i rapporten ”Facit efter 10 år med Industriavtalet” från Facken inom industrin. Två år senare visade Transports ordförande Lars Lindgren i dåvarande LO-tidningen hur Industriavtalets låga lönelöft utarmat de offentliga finanserna, genom att vinster beskattas lägre än löner. Enligt Lindgren var detta skattebortfall redan då dubbelt upp mot Alliansens skattesänkningar. Utvecklingen kommer obönhörligen att fortsätta i samma riktning så länge Facken inom industrin håller fast vid Industriavtalet och dess ”märke”.

Jag har utvecklat resonemanget ytterligare på Göteborgs-Postens debattsida den 17 augusti 2013 och menar att fackföreningsrörelsen har ett tungt ansvar för att den permanenta svältkuren för vår gemensamma sektor nu får ett slut. Detta kan ske dels genom större lönelöft, dels genom att arbetstiden förkortas med bibehållen lön. En sådan facklig offensiv bör samordnas internationellt för att undvika att företagen spelar ut arbetare i olika länder mot varandra.

Jag föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

att krav i avtalsförhandlingarna i fortsättningen ska formuleras med den uttalade målsättningen att löneandelen ska öka på vinsternas bekostnad

Beaktad

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

att resa kravet på lagstiftning om sex timmars arbetsdag med bibehållen lön

Avslag

att skyndsamt inleda ett kraftfullt opinionsarbete till stöd för denna målsättning och detta krav

Avslag

att förklara sig beredd att gå ut i konflikt för att förverkliga målsättningen att höja löneandelen på vinsternas bekostnad

Beaktad

att aktivt verka för att få även andra fackförbund, i Sverige såväl som internationellt, att eftersträva en höjning av löneandelen på vinsternas bekostnad

Beaktad

att själva eller via avtalsrådet årligen inför medlemmarna redovisa hur förhållandet mellan löner och vinster förändras inom IF Metalls avtalsområden och i hela det svenska samhället.

Beaktad

Motion A3

Medlem Thomas Dahlén avdelning 36 Göteborg

Kraftiga löneökningar och kortare arbetstid

Löneutvecklingen för en svensk arbetare har bromsats radikalt sedan slutet av 1970-talet. Fördelningsmässigt jämfört med kapitalägarna ligger vi på 1910 års nivå. Denna utveckling måste givetvis brytas och förbytas i en intensiv kampanj för höjda löner samt för kortare och mänskligare arbetstider.

Samhällsekoniskt kan vi då se fram emot en språngartad positiv utveckling. Större köpkraft motverkar inte bara den kapitalistiska krisen. Det ger även ett enormt tillskott till statskassan i form av högre skatteintäkter.

Vi måste förkasta det felaktiga och helt ovetenskapliga argumentet att det är löneutvecklingen som påverkar inflationen. Det handlar bara om en rättvis omfördelning av produktivitetsokningarna. Ett nollsummespel vad gäller inflationen men en stor vinst för oss arbetare och samhällsekonomin.

En positiv effekt av kortare arbetstid är lägre arbetslöshet och därmed trygghet för tusentals nu arbetslösa. Samhällets vinster på minskad arbetslöshet är odiskutabel.

Jag föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag att verka för

att i kommande avtalsrörelser kräva kraftiga löneökningar och kortare arbetstid.

Beaktad

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

Motion A4

Stenarbetarnas fackklubb i Bjärlöv avdelning 47 Östra Skåne

Våra avtal

Vi har med stort intresse sett dokumentärfilmen "Lönesänkarna" som sänts i SVT. Här avslöjas med eftertryck myten att låga lönelöft ger fler jobb i landet.

Det enda det resulterat i är ett berikande av aktieägare och att kapital flyttas utomlands. Vanligtvis så tvärsäkra national-ekonomer påträffades med fingrarna i syltburken och tvingades erkänna detta faktum. Denna kritik drabbar även vår förbundsledning.

Vi stenarbetare anser att rejäla generella lönelöft är bra för Sverige. Det ökar den inhemska efterfrågan och det ger ökade skatteintäkter till kommuner och landsting vilket i sin tur ger möjlighet att försvara välfärdspolitiken.

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

att ändra kurs inför kommande avtalsförhandlingar och mobilisera medlemmar till kamp för rejäla lönelöft.

Beaktad

Motion A5

Avdelning 1 Malmfälten, 4 Södra Västerbotten, 5 Höga Kusten

Ta kamp för rejäla centrala lönelöft

Under de senaste årens löneutveckling har arbetarkollektivet tappat i lön jämfört med tjänstemän och chefer. Löneskillnaderna mellan de olika grupperna på arbetsmarknaden har accelererat och vi ser inga tendenser till att vi lyckas ändra på detta.

Orsakerna är flera. Dels är det företagets strategi att begränsa de lokala löneökningarna för arbetare och dels är det arbetarörelsens oförmåga att försvara de landvinningar som gjordes fram till 1980-talet.

Effekterna av ökade löneskillnader är flera. Det handlar om den faktiska devalveringen av vårt arbete jämfört med andra yrkeskategorier inom industrin men också om ett kraftigt minskat förtroende hos våra medlemmar för fackföreningens förmåga. Risken för accelererande medlemstapp är väldigt stor.

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

att i kommande avtalsförhandlingar kräva löneökningar som förutom reallönehöjningar kompenserar för de inkomstskillnader som skapats mellan arbetare och tjänstemän inom industrisektorn.

Beaktad

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

Motion A6

Avdelning 12 Uppland, 22 Sörmland

Starka avtal tillsammans

I avtalsrörelsen 2013 fick små avtal draghjälp av större i förhandlingarna. Bland annat fick Tekoavtalet hjälp genom att förhandlingsdelegationen på Teknikavtalet vägrade förhandla om inte Tekoavtalets förhandling också startade. Denna utveckling är positiv och det vill vi se mer av. För att detta ska fungera behöver förhandlingarna pågå samtidigt och därför bör avtalen också löpa ut samtidigt.

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag att verka för

att de större avtalens förhandlingar även fortsättningsvis stöttar de mindre.

Beaktad

Motion A7

Medlem Simon Lindqvist avdelning 7 Södra Norrland

Starka avtal tillsammans

I avtalsrörelsen 2013 fick små avtal draghjälp av större i förhandlingarna. Bland annat fick Tekoavtalet hjälp genom att förhandlingsdelegationen på Teknikavtalet vägrade förhandla om inte Tekoavtalets förhandling också startade. Denna utveckling är positiv och det vill vi se mer av. För att detta ska fungera behöver förhandlingarna pågå samtidigt och därför bör avtalen också löpa ut samtidigt.

Jag föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag att verka för

att de större avtalens förhandlingar även fortsättningsvis stöttar de mindre

Beaktad

att alla IF Metalls avtal löper ut samtidigt för större möjlighet till gemensamma krav och starkare avtal.

Avslag

Motion A8

Medlem Tommy Hjertberg avdelning 1 Malmfälten

Stärk handlingskraften lokalt – bort med ensidig fredsplikt

Arbetsgivarsidan har de senaste 25 åren gått fram med häftiga omläggningar av sin verksamhet, ägarbyten och uppdrivna lönsamhetsmål. Från och med 2008 har detta satts i system och många av förbundets medlemmar har förlorat sina jobb.

Detta har minskat möjligheterna att förbättra medlemmarnas villkor via centrala förhandlingar. I stort sett alla arbetsvillkor

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

förhandlas lokalt, tillämpningen av riksavtal sätts lokalt, omläggningar, omstruktureringar, nedläggningar av verksamhet och drift beslutas och genomförs lokalt och vi står helt tandlösa eftersom fredsplikt råder i alla dessa fall.

Dessutom kan en arbetsgivare bryta mot ingångna avtal utan att riskera mer än ett skadeståndsanspråk, samtidigt som fackföreningen fortsätter att vara bunden av fredsplikt. För att rädda medlemmarnas jobb och villkor är det i dag helt nödvändigt att kunna ta konflikt lokalt och även att kunna ta till sympatiåtgärder.

Därför bör kongressen ge ett besked om att den lokala fackliga verksamheten behöver stärkas genom att göra en aktiv yttring för att återinföra möjligheten till lokala konfliktåtgärder, särskilt lokal strejkrätt.

För att lokal konflikt rätt ska bli verkningsfull krävs även att lagstiftningen ändras i fråga om effekterna av avtalsbrott från arbetsgivarens sida.

Jag föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

att i varje avtalsförhandling driva kravet på lokal konflikt rätt

Avslag

att framföra yrkande till LO:s kommande kongress om att införa lokal strejkrätt

Avslag

att begära av LO att en 24-timmars politisk strejk genomförs med kravet att fackföreningens fredsplikt ska upphöra vid brott mot ingångna avtal från arbetsgivarens sida.

Avslag

Motion A9

Avdelning 1 Malmfälten, 4 Södra Västerbotten

Lokal strejkrätt

Vi upptäcker år efter år en nonchalans från företagen när det gäller löneförhandling med de lokala parterna. Trots höga vinster hos bolagen delas det bara ut lokal lönepott till de högsta cheferna och vinsten äts upp av aktieägarna. Man glömmer bort IF Metalls medlemmar som enbart ses som en kostnad och inte som en resurs. Det här gäller inte bara lönefrågan utan även bemanningen och de allmänna anställningsvillkoren.

Den centrala löneöverenskommelsen är inte konstruktivt bidragande till den lokala förhandlingen. Vi vill därför ha vår strejkrätt tillbaka på lokal nivå med styrning och hjälp från den lokala avdelningen. Våra vapen behöver vässas då maktförhållandet på arbetsplatserna inte är jämlikt. Det största vapnet behöver motioneras.

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

FS förslag till beslut

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

att utreda införande av begränsad strejkrätt på lokal nivå med styrning från den lokala förbundsavdelningen.

Avslag

Motion A10

Klubben vid Ekets Mekaniska AB avdelning 48 MittSkåne

Medlemsomröstning

Det är med stor besvikelse som vi har gått igenom vår nya uppgörelse mellan IF Metall och Teknikarbetsgivarna för tiden 1 april 2013–31 mars 2016.

Att vi inte fick mer i lönehöjning kan vi stå ut med, framför allt om vi får en reallöneförbättring under avtalstiden. Men att ta från vår tidbank utan att vi på något sätt hört att man skulle sänka denna tycker vi är anmärkningsvärt. Tvärtom, vi skulle ju begära mer tid.

Delpensionspremier köper vi men vem bestämmer? Vi har inte hört ett ljud om att det var aktuellt med några delpensionspremier.

Vi önskar att något liknande inte ska upprepas i framtiden och att medlemsomröstning ska genomföras innan avtalen godkänns.

Vi föreslår kongressen besluta

att medlemsomröstning ska ske innan riksavtalen godkänns och gärna på det sätt som görs i Danmark.

Avslag

Motion A11

Avdelning 1 Malmfälten, 4 Södra Västerbotten, 5 Höga Kusten, 6 Mellersta Norrland

Tillsammans är vi starka

IF Metall är en demokratisk organisation, även om flera medlemmar tvivlar. Många medlemmar saknar inflytande och tilltro inför förbundets agerande i många frågor. Detta i sig innebär inte att förbundsrepresentanter gör ett dåligt arbete. Däremot slås vi alltsom oftast av det faktum att abstraktionerna i informationsflödet begränsar vår organisations sammanhållning och styrka.

Medlemmen vet inte i tillräckligt stor utsträckning vilken motpart förbundsrepresentanter möter. IF Metall är en kamporganisation och som sådan måste tydligheten över vem motparten är från centralt håll vara otvetydig. En gemensam fiende enar kollektivet. En god strategi behöver tas fram för att förstärka IF Metallkollektivets gemenskap.

Om vi dessutom kan stärka den demokratiska processen i organisationen så står vi starkare och mer enade inför framtiden.

Dagordningens punkt 17 – Vår arbetsplats

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag

att utreda möjligheterna till att låta medlemmarna via röstning direkt besluta om avtalstecknande

att en strategi tas fram i syfte att stärka IF Metallkollektivets gemenskap.

Motion A12

Avdelning 1 Malmfälten, 3 Norra Västerbotten, 4 Södra Västerbotten

Skriv in fler stupstockar i avtalet

För att lyckas i lokala förhandlingar krävs både det ena och det andra. Ett bra hjälpmedel att använda är en stupstocksregel. En stupstock tvingar parterna till förhandlingsbordet och gör att våra förtroendevalda får förhandlingsvana.

Det finns alldeles för få stupstockar i Teknikavtalet, och kanske även i övriga avtal. Vi vill att förbundet i nästa avtalsrörelse gör vad man kan för att få in fler stupstockar i avtalstexten.

Vi föreslår kongressen besluta ge förbundsstyrelsen i uppdrag att verka för

att förhandla in fler stupstockar i nästa avtalsrörelse.

FS förslag till beslut

Avslag

Beaktad

Till avtalsrådet